

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้
นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐานตามทางไต่สวนแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองการบริหารส่วน
จังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗
ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิม วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และพ้นจากตำแหน่ง
ด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อ
ผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อ
วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณีพ้น
จากตำแหน่ง วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่ระบุหนี้จำนองห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘
และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอ
พญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ใน
รายการหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ ร.๑๑ และ ร.๒๙ ตามลำดับ สำหรับคดีที่ผู้ร้องมีคำขอให้
นับโทษต่อ นั้น ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ตามสำนวนคดีหมายเลขแดงที่
อท.(ผ) ๒๑/๒๕๕๙ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้หรือไม่
ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือให้ไปรับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์
๒๕๖๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สะดวกจึงติดต่อประสานทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโช เพื่อขอให้กำหนด
วันนัดไต่สวนใหม่ แต่จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่ทราบกำหนดวันนัด ไต่สวนใหม่ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาทำ

หนังสือขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร เนื่องจากพยานบุคคลและพยานเอกสาร อยู่ที่กรุงเทพมหานคร หากได้ส่วนที่กรุงเทพมหานครจะเป็นการสะดวกและเป็นธรรมมากกว่า ซึ่งยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา การไต่สวนยังไม่เสร็จสิ้น จึงเป็นการมิชอบ ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ เห็นว่า เจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๖ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปตามนัด ต่อมาวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เจ้าพนักงานมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนดนัดและไม่ได้แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมาย จึงให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบข้อกล่าวหาส่งกลับมาให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๗ ซึ่งเป็นการให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงเป็นหนังสือได้ หลังจากนั้นวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๘ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปอีก วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายจึงมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมโดยส่งไปทางไปรษณีย์ โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาดังกล่าวแล้วตามเอกสารหมายเลข ร.๑๙ เห็นได้ว่า เจ้าพนักงานได้ให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาตามขั้นตอนของกฎหมายอย่างเพียงพอแล้ว ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าได้ติดต่อทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโซ ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย เพื่อกำหนดวันนัดไต่สวนใหม่นั้น นายณภัทรกับนางสาวสุรีพร อ้ายไชย พยานผู้ร้อง ก็ได้เปิดเผยความยอมรับว่ามีการโทรศัพท์ขอเลื่อนการไต่สวน จึงเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ นอกจากนี้หากมีเหตุผลและความ

จำเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่ขอที่จะขอขยายระยะเวลาชี้แจงข้อกล่าวหาขึ้นได้ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๓๙ วรรคสาม แต่ผู้ถูกกล่าวหาหาได้กระทำให้ ผู้ถูกกล่าวหากลับมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๐ และ ร.๒๑ ซึ่งไม่มีบทกฎหมายหรือระเบียบใดบัญญัติให้ดำเนินการเช่นนั้นได้ จึงไม่มีเหตุตามกฎหมายที่เจ้าพนักงานจะต้องรอการไต่สวนไว้ก่อนแต่อย่างใด ประกอบกับการชี้แจงเป็นหนังสือก็ไม่มีข้อขัดข้องเรื่องการเดินทางดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างเพื่อขอโอนสำนวน พฤติการณ์จึงส่อไปในทางที่ผู้ถูกกล่าวหาเพียงแต่หาเหตุอ้างเพื่อประวิงเวลาการชี้แจงข้อกล่าวหาออกไปเพื่อมิให้การไต่สวนแล้วเสร็จเท่านั้น แม้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้มีคำสั่งให้ขัดแจ้งในเรื่องนี้ แต่เมื่อมีคำสั่งให้ดำเนินการโดยเร็ว เท่ากับมีคำสั่งโดยปริยายแล้วว่าให้สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดเชียงรายดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และการที่ผู้ร้องไม่แจ้งคำสั่งเรื่องโอนสำนวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ก็ไม่ทำให้การไต่สวนเสียไปเมื่อเจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายได้ดำเนินการต่อจนครบกระบวนการ ถือได้ว่าการไต่สวนเสร็จสิ้นและชอบแล้ว ผู้ร้องย่อมมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การยื่นคำร้องในคดีนี้เป็นการยื่นคำร้องซ้ำกับคดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๔/๒๕๖๒ ของศาลนี้ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า คดีดังกล่าวมีคู่ความและข้อหาเดียวกันกับคดีนี้ แต่ผู้ร้องไม่ยื่นคำร้องคดีนี้ไปในคราวเดียวกันกับคดีดังกล่าว การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้จึงเป็นการยื่นคำร้องซ้ำ นั้น เห็นว่า คดีที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างนั้นเป็นมูลกรณีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งที่

ปรึกษานายกองการบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองการบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ในคดีนี้ เป็นการกระทำคนละคราวที่สามารถแยกเจตนาและการกระทำออกต่างหากจากกันได้ ผู้ร้องย่อมมีอำนาจยกยื่นคำร้องเป็นคนละคดีได้ จึงไม่เป็นการยื่นคำร้องซ้ำ

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่ ในปัญหานี้เห็นว่า แม้คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำ ความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม ซึ่งไม่เป็น คุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะที่กระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ เมื่อพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ มิได้ บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความ มาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ ดังนั้น ถ้าผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องและมีได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาตายแล้วในกำหนด ๕ ปี ย่อมเป็นการขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหายื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ยื่นเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ และกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระ ที่ ๒ ยื่นเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่แสดงรายการหนี้จำนองห้องชุด ๒ ห้อง เมื่อนับแต่วันยื่น บัญชีแสดงรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสามกรณีดังกล่าวอันเป็นวันที่ผู้ร้องอ้างว่ามีการกระทำ ความผิดจนถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ร้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลเกินกำหนด ๕

ปีแล้ว จึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญา ซึ่งกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ผู้ร้องก็มีคำขอให้ลงโทษทางอาญา ส่วนกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ที่ขาดอายุความทางอาญานั้น สืบพยานคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ หรือไม่ ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจากการทำความผิดทางอาญาดังกล่าว เมื่อสืบพยานคดีอาญามาฟ้องระงับแล้ว จึงไม่อาจนำมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองไม่ว่าในกรณีใด ๆ มาบังคับแก่การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาในส่วนนี้ได้ สำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ นั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ นับถึงวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องและนำตัวผู้ถูกกล่าวหา มาส่งศาลยังไม่เกินกำหนดอายุความ ๕ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีอาญาในส่วนนี้จึงยังไม่ขาดอายุความ

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ หรือไม่ เห็นว่าข้อเท็จจริงเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่ระบุนี้จำนองห้อง

ชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในช่องรายการหนี้สิน ในกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหารส่วน จังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๙ แต่ผู้ถูกกล่าวหาคงโต้แย้งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่น เอกสารประกอบคือ สำเนาหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ๒ ห้อง ซึ่งสารบัญญัติทะเบียนระบุว่าห้องชุด ดังกล่าวติดจำนอง หนังสือแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ของบริษัทบริหารสินทรัพย์ กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุจำนวนหนี้ที่ค้างชำระ และระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ประกาศขายทอดตลาดห้องชุดดังกล่าวของเจ้าพนักงานบังคับคดี และ หนังสือสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดดังกล่าวต่อผู้ร้องแล้ว จึงเป็นข้อที่แสดงว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ตั้งใจยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งต่อผู้ร้อง เห็นว่า ตาม คำอธิบายทั่วไปในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินท้ายแบบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินซึ่งเป็นแบบฟอร์มที่ผู้ถูกกล่าวหาใช้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจาก ตำแหน่งวาระที่ ๒ เอกสารหมายเลข ร.๒๙ ระบุไว้ชัดเจนว่า ในกรณีหนี้สินประเภทเงินกู้ธนาคารและ สถาบันการเงินอื่น หมายถึง เงินกู้ทุกประเภทจากธนาคารและสถาบันการเงินอื่น โดยตัวอย่างหลักฐาน ที่ต้องแนบ ได้แก่ สำเนาสัญญาเงินกู้และสำเนาหนังสือรับรองยอดหนี้คงเหลือ (เงินต้นพร้อมดอกเบี้ย) ณ วันที่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือสำเนาใบเสร็จชำระหนี้ที่ระบุยอดหนี้คงเหลือ จึงอยู่ใน วัสดุที่ผู้ถูกกล่าวหาจะทราบได้ว่าต้องยื่นบัญชีแสดงรายการหนี้สินและเอกสารประกอบอย่างไรให้ ถูกต้องและครบถ้วนได้ นอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาที่เคยระบุรายการหนี้ของเจ้าหนี้รายอื่นในช่องรายการ หนี้สินพร้อมทั้งยื่นหนังสือรับรองภาระหนี้เป็นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ และ ร.๑๑ และได้ระบุรายการหนี้ของเจ้าหนี้รายเดียวกันในช่องรายการหนี้สินสำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๙ ด้วย แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบดีว่าตนมีหน้าที่จะต้องระบุดหนี้คงเหลือของเจ้าหนี้แต่ละรายในช่องรายการหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบรับรองยอดหนี้คงเหลือของเจ้าหนี้ดังกล่าว แต่ผู้ถูกกล่าวหา กลับไม่ระบุหนี้จำนองห้องชุด ๒ ห้องดังกล่าวในช่องรายการหนี้สินของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและไม่ยื่นเอกสารประกอบรับรองยอดหนี้คงเหลือของเจ้าหนี้จำนองดังกล่าวด้วย จึงเป็นพิรุธ นอกจากนี้ยังปรากฏว่า ในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง ได้มีการชำระหนี้จำนองอาคารชุดดังกล่าวรวม ๑๕ งวด งวดละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ทำให้หนี้สินรายนี้ของผู้ถูกกล่าวหาลดลงไปมากเมื่อเทียบกับรายได้ของผู้ถูกกล่าวหาตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ระบุรายการด้านหนี้สินซึ่งเป็นจำนวนเงินสูงกว่ารายได้เช่นนี้ ย่อมมีผลกระทบต่อการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาโดยตรง และยังเป็นการบ่งชี้ว่าเหตุที่ไม่ระบุดหนี้จำนองดังกล่าวก็เพื่อปกปิดเกี่ยวกับที่มาของเงินได้ในการชำระหนี้รายนี้ด้วย แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดซึ่งสารบัญจดทะเบียนระบุว่าติดจำนองอยู่ พร้อมสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดดังกล่าวมาด้วย แต่คำพิพากษาดังกล่าวเพียงเท่านั้นยังไม่อาจทราบยอดหนี้คงเหลือของหนี้จำนองห้องชุดดังกล่าว ณ วันที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้ว่าเป็นจำนวนเท่าใด ส่วนหนังสือแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุจำนวนหนี้ที่ค้างชำระและระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ นั้น ก็มีใช้ข้อมูลภาระหนี้ตามที่เป็นอยู่

ในขณะที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกเช่นกัน ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ระบุหนี้
 จำนวนห้องชุดดังกล่าวในช่องรายการแสดงหนี้สินของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและไม่มี
 เอกสารประกอบรับรองยอดหนี้คงเหลือของหนี้ดังกล่าวในครั้งนี้ ย่อมเป็นการบ่งชี้ถึงเจตนาของ
 ผู้ถูกกล่าวหาว่ามีจุดประสงค์เพื่อที่จะปกปิดข้อมูลล่าสุดเพื่อมิให้ตรวจสอบที่มาของเงินได้ในการนำมา
 ชำระหนี้จำนวนรายนี้ขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวจึงเป็น
 การจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จหรือ
 ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 เชียงราย วาระที่ ๒ ส่วนที่ผู้ร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า
 ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการ
 กระทำความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม
 ซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะที่กระทำความผิดบังคับแก่คดีนี้ การกระทำ
 ของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
 ปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และต้องบังคับมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตาม
 มาตรา ๓๔ สำหรับการกระทำในส่วนนี้

จึงวินิจฉัยว่า นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวชิรศักดิ์ หงษ์ชนินท์รัฐ
 ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ
 ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษา
 นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
 การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหา

ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา ๑๑๙ ในฐานะเจ้าหน้าทีของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วรรคที่ ๒ จำคุก ๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาต้องชั่งระหว่างไต่สวนเป็นระยะเวลาพอแก่โทษแล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้รับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อ ข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายจินดา ปิณฑะโชติ

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้
นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐานตามทางไต่สวนแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองการบริหารส่วน
จังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗
ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิม วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และพ้นจากตำแหน่ง
ด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อ
ผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อ
วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณีพ้น
จากตำแหน่ง วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่ระบุหนี้จำนองห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘
และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอ
พญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ใน
รายการหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ ร.๑๑ และ ร.๒๙ ตามลำดับ สำหรับคดีที่ผู้ร้องมีคำขอให้
นับโทษต่อนั้น ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ตามสำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.
(ผ) ๒๑/๒๕๕๙ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้หรือไม่
ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือให้ไปรับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์
๒๕๖๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สะดวกจึงติดต่อประสานทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโช เพื่อขอให้กำหนด
วันนัดไต่สวนใหม่ แต่จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่ทราบกำหนดวันนัดไต่สวนใหม่ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาทำ
หนังสือขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร เนื่องจากพยานบุคคลและพยานเอกสาร

อยู่ที่กรุงเทพมหานคร หากไต่สวนที่กรุงเทพมหานครจะเป็นการสะดวกและเป็นธรรมมากกว่า ซึ่งยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา การไต่สวนยังไม่เสร็จสิ้น จึงเป็นการมิชอบ ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ เห็นว่า เจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๖ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปตามนัด ต่อมาวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เจ้าพนักงานมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนดนัดและไม่ได้แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมาย จึงให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบข้อกล่าวหาส่งกลับมาให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๗ ซึ่งเป็นการให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงเป็นหนังสือได้ หลังจากนั้นวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๘ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปอีก วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายจึงมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมส่งไปทางไปรษณีย์ โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาดังกล่าวแล้ว ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๙ เห็นได้ว่า เจ้าพนักงานได้ให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาตามขั้นตอนของกฎหมายอย่างเพียงพอแล้ว ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าได้ติดต่อทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโช ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายเพื่อกำหนดวันนัดไต่สวนใหม่นั้น นายณภัทรกับนางสาวสุรีพร อ้ายไชย พยานผู้ร้อง ก็ได้เปิดเผยความยอมรับว่ามีการโทรศัพท์ขอเลื่อนการไต่สวน จึงเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ นอกจากนี้หากมีเหตุผลและความจำเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่ชอบที่จะขอขยายระยะเวลาชี้แจงข้อกล่าวหาขึ้นได้ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของ

เจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๓๙ วรรคสาม แต่ผู้ถูกกล่าวหาหาได้กระทำให้ ผู้ถูกกล่าวหากลับมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๐ และ ร.๒๑ ซึ่งไม่มีบทกฎหมายหรือระเบียบใดกำหนดให้ดำเนินการเช่นนั้นได้ จึงไม่มีเหตุตามกฎหมายที่เจ้าพนักงานจะต้องรอการไต่สวนไว้ก่อนแต่อย่างใด ประกอบกับการชี้แจงเป็นหนังสือก็ไม่มี ข้อขัดข้องเรื่องการเดินทางดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างเพื่อขอโอนสำนวน พฤติการณ์จึงส่อไปในทางที่ผู้ถูกกล่าวหาเพียงแต่หาเหตุอ้างเพื่อประวิงเวลาการชี้แจงข้อกล่าวหาออกไปเพื่อให้การไต่สวนแล้วเสร็จเท่านั้น แม้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้มีคำสั่งให้ขัดแจ้งในเรื่องนี้ แต่เมื่อมีคำสั่งให้ดำเนินการต่อไปโดยเร็ว เท่ากับมีคำสั่งโดยปริยายแล้วว่าให้สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดเชียงราย ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และการที่ผู้ร้องไม่แจ้งคำสั่งเรื่องโอนสำนวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ก็ไม่ทำให้การไต่สวนเสียไป เมื่อเจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายได้ดำเนินการต่อจนครบกระบวนการ ถือได้ว่าการไต่สวนเสร็จสิ้นและชอบแล้ว ผู้ร้องย่อมมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การยื่นคำร้องในคดีนี้เป็นการยื่นคำร้องซ้ำกับคดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๔/๒๕๖๒ ของศาลนี้ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า คดีดังกล่าวมีคู่ความและข้อหาเดียวกันกับคดีนี้ แต่ผู้ร้องไม่ยื่นคำร้องคดีนี้ไปในคราวเดียวกันกับคดีดังกล่าว การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้จึงเป็นการยื่นคำร้องซ้ำ นั้น เห็นว่า คดีที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างนั้นเป็นมูลกรณีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองการบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองการบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ในคดีนี้ เป็นการกระทำคนละคราวที่สามารถแยกเจตนาและการ

กระทำออกต่างหากจากกันได้ ผู้ร้องย่อมมีอำนาจแยกยื่นคำร้องเป็นคนละคดีได้ จึงไม่เป็นการยื่นคำร้องซ้ำ

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่ ในปัญหานี้ เห็นว่า แม้คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม ซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ มิได้บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความมาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ ดังนั้น ถ้าผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องและมีได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาไปยังศาลภายในกำหนด ๕ ปี ย่อมเป็นการขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ยื่นเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ และกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ยื่นเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่แสดงรายการหนี้จํานองห้องชุด ๒ ห้อง เมื่อนับแต่วันยื่นบัญชีแสดงรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสามกรณีดังกล่าวอันเป็นวันที่ผู้ร้องอ้างว่ามีการกระทำความผิดจนถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ร้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหาส่งศาลเกินกำหนด ๕ ปีแล้ว จึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญา ซึ่งกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ผู้ร้องก็มิได้มีคำขอให้ลงโทษทางอาญา ส่วนกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ที่ขาดอายุความทางอาญานั้น สิทธินาคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙

(๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ หรือไม่ ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญาดังกล่าว เมื่อสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับแล้ว จึงไม่อาจนำมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองไม่ว่าในกรณีใด ๆ มาบังคับแก่การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาในส่วนนี้ได้ สำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ นั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ นับถึงวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องและนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลยังไม่เกินกำหนดอายุความ ๕ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีอาญาในส่วนนี้จึงยังไม่ขาดอายุความ

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ หรือไม่ เห็นว่า แม้ข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่ระบุหนี้จำนองห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ อาคารชุด “ปทุมวัน รีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในช่องรายการหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๙ แต่การกระทำอันจะเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและ

เอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นบทกฎหมายที่กำหนดให้ต้องรับผิดชอบในทางอาญานั้น บุคคลผู้กระทำความผิดโดยเจตนา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๙ ประกอบมาตรา ๑๗ เมื่อปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการห้องชุดพิพาททั้งสองห้องไว้ในรายการทรัพย์สิน พร้อมกับแนบสำเนาหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดพิพาททั้งสองห้องที่ได้ปรากฏในสารบาญจดทะเบียนว่าห้องชุดพิพาททั้งสองห้องมีภาระหนี้ตามสัญญาจำนองต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ทั้งยังได้แนบสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดพิพาทให้แก่นายกระจำจ ศรีวารินทร กับหนังสือแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ฉบับวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุถึงจำนวนหนี้คงค้าง ระยะผ่อนชำระหนี้ ต่อผู้ร้อง ซึ่งแม้จำนวนหนี้คงค้างดังกล่าวจะไม่ตรงกับจำนวนหนี้ในขณะที่ยื่นฟ้องคดีว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้อำนาจให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวชี้แจงข้อสงสัยดังกล่าวเพื่อใช้ประกอบการชี้มูลความผิดได้ แต่ปรากฏจากทางไต่สวนว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ของผู้ร้องไม่ได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงถึงเหตุและภาระหนี้สินดังกล่าว ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาทำให้การปฏิเสธและต่อสู้อ้างว่าหากผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนาจะปกปิดหนี้จำนองห้องชุดพิพาท ผู้ถูกกล่าวหาจะไม่ยื่นแสดงหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดพิพาททั้งสองห้องพร้อมเอกสารประกอบข้างต้นที่ระบุว่าห้องชุดพิพาททั้งสองห้องมีภาระหนี้จำนองติดอยู่จนทำให้ผู้ร้องสามารถตรวจและทราบถึงภาระหนี้จำนองดังกล่าวแล้ว กรณีเห็น

ได้ว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเพียงการละเลยไม่ยื่นแสดงรายการหนี้จำนองดังกล่าวพร้อมเอกสารประกอบให้ถูกต้องครบถ้วนเป็นปัจจุบัน หากอาจฟังว่าเป็นการกระทำถึงขนาดแสดงข้อความที่ไม่เป็นความจริงอันจะเข้าลักษณะเป็นการแสดงข้อความเท็จ พยานหลักฐานตามทางไต่สวนจึงไม่อาจฟังว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่เป็นความผิดตามคำร้อง เมื่อวินิจฉัยดังนี้แล้ว กรณีย่อมไม่อาจใช้มาตรการบังคับทางการเมืองแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นายประสิทธิ์ เจริญถาวรโกคา

(อม.๒๗)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๓๒ /๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๐ /๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวรชิตศักดิ์ หงษ์ชนินทร์รัฐ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหากับลงโทษเฉพาะกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม

การทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔, ๑๖๗ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ และขอให้
นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้
นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐานตามทางไต่สวนแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหารส่วน
จังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗
ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิม วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และพ้นจากตำแหน่ง
ด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อ
ผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อ
วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณีพ้น
จากตำแหน่ง วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่ระบุหนี้จำนองห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘
และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอ
พญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ใน
รายการหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ ร.๑๑ และ ร.๒๙ ตามลำดับ สำหรับคดีที่ผู้ร้องมีคำขอให้
นับโทษต่อ นั้น ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ตามสำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.
(ผ) ๒๑/๒๕๕๙ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือให้ไปรับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สะดวกจึงติดต่อประสานทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโช ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย เพื่อขอให้กำหนดวันนัดไต่สวนใหม่ แต่จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่ทราบกำหนดวันนัดไต่สวนใหม่ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาทำหนังสือขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร เนื่องจากพยานบุคคลและพยานเอกสารอยู่ที่กรุงเทพมหานคร หากไต่สวนที่ กรุงเทพมหานครจะเป็นการสะดวกและเป็นธรรมมากกว่า ซึ่งยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา การไต่สวนยังไม่เสร็จสิ้น จึงเป็นการมิชอบ ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ เห็นว่า เจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๖ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปตามนัด ต่อมาวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เจ้าพนักงานมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนดนัดและไม่ได้แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมาย จึงให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบข้อกล่าวหาส่งกลับมาให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๗ ซึ่งเป็นการให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงเป็นหนังสือได้ หลังจากนั้นวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาเพิ่มเติมตามเอกสารหมายเลข ร.๑๘ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปอีก วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำ

จังหวัดเชียงรายจึงมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมส่งไปทางไปรษณีย์ โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาดังกล่าวแล้ว ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๙ เห็นได้ว่า เจ้าพนักงานได้ให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาตามขั้นตอนของกฎหมายอย่างเพียงพอแล้ว ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าได้ติดต่อทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เพื่อกำหนดวันนัดไต่สวนใหม่นั้น นายณภัทรกับนางสาวสุรีพร อ้ายไชย พยานผู้ร้อง ก็ได้เบิกความยอมรับว่ามี การโทรศัพท์ขอเลื่อนการไต่สวน จึงเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ นอกจากนี้หากมีเหตุผลและความจำเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่ชอบที่จะขอขยายระยะเวลาชี้แจงข้อกล่าวหานั้นได้ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๓๙ วรรคสาม แต่ผู้ถูกกล่าวหาหาได้กระทำไม่ ผู้ถูกกล่าวหากลับมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๐ และ ร.๒๑ ซึ่งไม่มีบทกฎหมายหรือระเบียบใดกำหนดให้ดำเนินการเช่นนั้นได้ จึงไม่มีเหตุตามกฎหมายที่เจ้าพนักงานจะต้องรอการไต่สวนไว้ก่อนแต่อย่างใด ประกอบกับการชี้แจงเป็นหนังสือก็ไม่มีข้อขัดข้องเรื่องการเดินทางดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างเพื่อขอโอนสำนวน พฤติการณ์จึงส่งไปในทางที่ ผู้ถูกกล่าวหาเพียงแต่หาเหตุอ้างเพื่อประวิงเวลาการชี้แจงข้อกล่าวหาออกไปเพื่อมิให้การไต่สวนแล้วเสร็จเท่านั้น แม้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้มีคำสั่งให้ชี้แจงในเรื่องนี้ แต่เมื่อมีคำสั่งให้ดำเนินการต่อไปโดยเร็ว เท่ากับมีคำสั่งโดยปริยายแล้วว่าให้สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดเชียงรายดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

และการที่ผู้ร้องไม่แจ้งคำสั่งเรื่องโอนสำนวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ก็ไม่ทำให้การไต่สวนเสียไป เมื่อเจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายได้ดำเนินการต่อจนครบกระบวนการ ถือได้ว่าการไต่สวนเสร็จสิ้นและชอบแล้ว ผู้ร้องย่อมมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การยื่นคำร้องในคดีนี้เป็นการยื่นคำร้องซ้ำกับคดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๔/๒๕๖๒ ของศาลนี้ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า คดีดังกล่าวมีคู่ความและข้อหาเดียวกันกับคดีนี้ แต่ผู้ร้องไม่ยื่นคำร้องคดีนี้ไปในคราวเดียวกันกับคดีดังกล่าว การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้จึงเป็นการยื่นคำร้องซ้ำ นั้น เห็นว่า คดีที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างนั้นเป็นมูลกรณีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้าและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ในคดีนี้ เป็นการกระทำคนละคราวที่สามารถแยกเจตนาและการกระทำออกต่างหากจากกันได้ ผู้ร้องย่อมมีอำนาจแยกยื่นคำร้องเป็นคนละคดีได้ จึงไม่เป็นการยื่นคำร้องซ้ำ

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่ ในปัญหานี้เห็นว่า แม้คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำ ความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม ซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม

การทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ มิได้บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความมาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ ดังนั้น ถ้าผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องและมีตัวผู้ถูกกล่าวหาตายในกำหนด ๕ ปี ย่อมเป็นการขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ยื่นเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ และกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ยื่นเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่แสดงรายการหนี้จำนองห้องชุด ๒ ห้อง เมื่อนับแต่วันยื่นบัญชีแสดงรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสามกรณีดังกล่าวอันเป็นวันที่ผู้ร้องอ้างว่ามีการกระทำ ความผิดจนถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ร้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลเกินกำหนด ๕ ปีแล้ว จึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญา ซึ่งกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ผู้ร้องก็มีได้มีคำขอให้ลงโทษทางอาญา ส่วนกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ที่ขาดอายุความทางอาญานั้น สืบเนื่องจากคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙

(๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๑ กรณีเข้ารับ

ตำแหน่งวาระที่ ๒ หรือไม่ ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญาดังกล่าว เมื่อสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับแล้ว จึงไม่อาจนำมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองไม่ว่าในกรณีใด ๆ มาบังคับแก่การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาในส่วนนี้ได้ สำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ นั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ นับถึงวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องและนำตัวผู้ถูกกล่าวหา มาส่งศาลยังไม่เกินกำหนดอายุความ ๕ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีอาญาในส่วนนี้จึงยังไม่ขาดอายุความ

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ หรือไม่ องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมาก เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่ระบุหนี้จำนองห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ อาคารชุด “ปทุมวันริสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในช่องรายการหนี้สินตามเอกสารหมายเลข ร.๒๙ แต่ผู้ถูกกล่าวหาคงโต้แย้งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นเอกสารประกอบคือ สำเนาหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ๒ ห้อง หนังสือเรื่องแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ ฉบับลงวันที่

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุถึงจำนวนหนี้และระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ประกาศขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดี และหนังสือสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดต่อผู้ร้องแล้ว จึงเป็นข้อแสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ตั้งใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งต่อผู้ร้องนั้น ในปัญหานี้เห็นว่า คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาเคยระบุรายการหนี้ของเจ้าหนี้รายอื่นในช่องรายการหนี้สินพร้อมทั้งยื่นหนังสือรับรองภาระหนี้เป็นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ และ ร.๑๑ ตามลำดับ และได้ระบุรายการหนี้ของเจ้าหนี้รายเดียวกันในช่องรายการหนี้สินสำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๙ ด้วย แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นอย่างดีอยู่แล้วว่าตนมีหน้าที่จะต้องแสดงยอดหนี้คงเหลือในขณะที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่ระบุยอดหนี้คงเหลือไว้ในรายการหนี้สินและไม่ยื่นเอกสารประกอบคือหนังสือรับรองยอดหนี้คงเหลือในคดีนี้จึงย่อมเป็นข้อพิรุณ นอกจากนี้ยังปรากฏว่า ในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง ได้มีการชำระหนี้จำนองอาคารชุดดังกล่าวรวม ๑๕ งวด งวดละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ทำให้หนี้สินรายนี้ของผู้ถูกกล่าวหาลดลงไปมากเมื่อเทียบกับรายได้ของผู้ถูกกล่าวหาตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ระบุรายการด้านหนี้สินซึ่งเป็นจำนวนเงินสูงกว่ารายได้เช่นนี้ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อ การตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูก

กล่าวหาโดยตรงแล้ว พฤติการณ์ยังบ่งชี้ว่าเหตุที่ไม่ระบุดอกเบี้ยสินอาจมีมูลเหตุเพื่อปกปิดเกี่ยวกับการชำระหนี้รายนี้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดซึ่งสารบัญญัติทะเบียนระบุว่าห้องชุดดังกล่าวติดจำนองอยู่ พร้อมกับแนบสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดมาด้วย แต่คำพิพากษาเพียงเท่านี้ยังไม่อาจทราบได้ว่ายอดหนี้คงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นจำนวนเท่าใด ส่วนหนังสือเรื่องแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุจำนวนหนี้คงค้าง ระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ก็มีใช้ข้อมูลภาระหนี้ตามที่เป็นอยู่ในขณะที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๒ การที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นหนังสือรับรองยอดหนี้จำนองคงเหลือรายนี้ดังเช่นที่เคยยื่นหนังสือรับรองยอดหนี้รายอื่น แต่กลับอ้างเอกสารประกอบที่ยื่นในครั้งก่อนซึ่งเป็นข้อมูลที่ไม่เป็นปัจจุบันแทน พฤติการณ์จากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา แสดงให้เห็นถึงเจตนาที่จะปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับหนี้สินตามที่ถูกกล่าวหาเพื่อมิให้มีการตรวจสอบที่มาของเงินที่ได้รับชำระหนี้ตามสัญญาจะซื้อจะขายหรือที่มาของเงินที่นำไปผ่อนชำระหนี้จำนองอันเป็นเงินที่ได้มาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง พยานหลักฐานตามทางไต่สวนฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ ส่วนที่ผู้ร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำ

ความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม ซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่คดีนี้ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และต้องบังคับมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามมาตรา ๓๔ สำหรับการกระทำในส่วนนี้

พิพากษานายศักดิ์ดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวชิรศักดิ์ หงษ์ชนินทร์รัฐผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา ๑๑๙ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากเห็นควรลงโทษจำคุก

(อม.๓๐)

- ๑๑ -

๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาต้องชั่งระหว่างไต่สวนเป็นระยะเวลาพอแก่โทษแล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดี
นี้ และยกคำขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อ ข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายสรารุท ศิริภาณุรักษ์

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้
นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐานตามทางไต่สวนแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗
ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิม วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และพ้นจากตำแหน่ง
ด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อ
ผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อ
วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณีพ้น
จากตำแหน่ง วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่ระบุหนี้จำนองห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘
และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอ
พญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ใน
รายการหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ ร.๑๑ และ ร.๒๙ ตามลำดับ สำหรับคดีที่ผู้ร้องมีคำขอให้
นับโทษต่อ นั้น ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ตามสำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.
(ผ) ๒๑/๒๕๕๙ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้หรือไม่
ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือให้ไปรับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์
๒๕๖๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สะดวกจึงติดต่อประสานทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโช เพื่อขอให้กำหนด
วันนัดไต่สวนใหม่ แต่จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่ทราบกำหนดวันนัดไต่สวนใหม่ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาทำ
หนังสือขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร เนื่องจากพยานบุคคลและพยานเอกสาร

อยู่ที่กรุงเทพมหานคร หากไต่สวนที่กรุงเทพมหานครจะเป็นการสะดวกและเป็นธรรมมากกว่า ซึ่งยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา การไต่สวนยังไม่เสร็จสิ้น จึงเป็นการมิชอบ ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ เห็นว่า เจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๖ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปตามนัด ต่อมาวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เจ้าพนักงานมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนดนัดและไม่ได้แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมาย จึงให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบข้อกล่าวหาส่งกลับมาให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๗ ซึ่งเป็นการให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงเป็นหนังสือได้ หลังจากนั้นวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๘ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปอีก วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายจึงมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมส่งไปทางไปรษณีย์ โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาดังกล่าวแล้ว ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๙ เห็นได้ว่า เจ้าพนักงานได้ให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาตามขั้นตอนของกฎหมายอย่างเพียงพอแล้ว ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าได้ติดต่อทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโช ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายเพื่อกำหนดวันนัดไต่สวนใหม่นั้น นายณภัทรกับนางสาวสุริพร อ้ายไชย พยานผู้ร้อง ก็ได้เบิกความยอมรับว่ามีการโทรศัพท์ขอเลื่อนการไต่สวน จึงเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ นอกจากนี้หากมีเหตุผลและความจำเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่ชอบที่จะขอขยายระยะเวลาชี้แจงข้อกล่าวหา นั้นได้ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของ

เจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๓๙ วรรคสาม แต่ผู้ถูกกล่าวหาหาได้กระทำให้ ผู้ถูกกล่าวหากลับมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๐ และ ร.๒๑ ซึ่งไม่มีบทกฎหมายหรือระเบียบใดกำหนดให้ดำเนินการเช่นนั้นได้ จึงไม่มีเหตุตามกฎหมายที่เจ้าพนักงานจะต้องรอการไต่สวนไว้ก่อนแต่อย่างใด ประกอบกับการชี้แจงเป็นหนังสือก็ไม่มีข้อขัดข้องเรื่องการเดินทางดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างเพื่อขอโอนสำนวน พฤติการณ์จึงส่อไปในทางที่ผู้ถูกกล่าวหาเพียงแต่หาเหตุอ้างเพื่อประวิงเวลาการชี้แจงข้อกล่าวหาออกไปเพื่อมิให้การไต่สวนแล้วเสร็จเท่านั้น แม้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้มีคำสั่งให้ขัดแย้งในเรื่องนี้ แต่เมื่อมีคำสั่งให้ดำเนินการต่อไปโดยเร็ว เท่ากับมีคำสั่งโดยปริยายแล้วว่าให้สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดเชียงรายดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และการที่ผู้ร้องไม่แจ้งคำสั่งเรื่องโอนสำนวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ก็ไม่ทำให้การไต่สวนเสียไป เมื่อเจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายได้ดำเนินการต่อจนครบกระบวนการ ถือได้ว่าการไต่สวนเสร็จสิ้นและชอบแล้ว ผู้ร้องย่อมมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การยื่นคำร้องในคดีนี้เป็นการยื่นคำร้องซ้ำกับคดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๔/๒๕๖๒ ของศาลนี้ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า คดีดังกล่าวมีคู่ความและข้อหาเดียวกันกับคดีนี้ แต่ผู้ร้องไม่ยื่นคำร้องคดีนี้ไปในคราวเดียวกันกับคดีดังกล่าว การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้จึงเป็นการยื่นคำร้องซ้ำ นั้น เห็นว่า คดีที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างนั้นเป็นมูลกรณีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้าและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระ

ที่ ๑ และวาระที่ ๒ ในคดีนี้ เป็นการกระทำคนละคราวที่สามารถแยกเจตนาและการกระทำออกต่างหากจากกันได้ ผู้ร้องย่อมมีอำนาจแยกยื่นคำร้องเป็นคนละคดีได้ จึงไม่เป็นการยื่นคำร้องซ้ำ

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่ ในปัญหานี้ เห็นว่า แม่คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำ ความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม ซึ่งไม่เป็น คุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ เมื่อพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ มิได้ บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความ มาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ ดังนั้น ถ้าผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องและมีได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาแล้วยังศาลภายในกำหนด ๕ ปี ย่อมเป็นการขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหายื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ยื่นเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ และกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระ ที่ ๒ ยื่นเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่แสดงรายการหนี้จํานองห้องชุด ๒ ห้อง เมื่อนับแต่วันยื่น บัญชีแสดงรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสามกรณีดังกล่าวอันเป็นวันที่ผู้ร้องอ้างว่ามีการกระทำ ความผิดจนถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ร้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลเกินกำหนด ๕ ปีแล้ว จึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญา ซึ่งกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ผู้ร้องก็มีได้มีคำขอให้ลงโทษทางอาญา ส่วนกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ที่ขาดอายุความทางอาญา นั้น สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙

(๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ หรือไม่ ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญาดังกล่าว เมื่อสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับแล้ว จึงไม่อาจนำมาตราการจำกัดสิทธิทางการเมืองไม่ว่าในกรณีใด ๆ มาบังคับแก่การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาในส่วนนี้ได้ สำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ นั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ นับถึงวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องและนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลยังไม่เกินกำหนดอายุความ ๕ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีอาญาในส่วนนี้จึงยังไม่ขาดอายุความ

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ หรือไม่ องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมาก เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่ระบุนี้จำนวนห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ อาคารชุด “ปทุมวันริสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในช่องรายการหนี้สินตามเอกสารหมายเลข ร.๒๙ แต่ผู้ถูกกล่าวหาคงโต้แย้งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นเอกสารประกอบคือ สำเนา

หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ๒ ห้อง หนังสือเรื่องแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุถึงจำนวนหนี้และระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ประกาศขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดี และหนังสือสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดต่อผู้ร้องแล้ว จึงเป็นข้อแสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ตั้งใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งต่อผู้ร้องนั้น ในปัญหานี้เห็นว่า คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาเคยระบुरายการหนี้ของเจ้าหนี้รายอื่นในช่องรายการหนี้สินพร้อมทั้งยื่นหนังสือรับรองภาระหนี้เป็นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ และ ร.๑๑ และได้ระบुरายการหนี้ของเจ้าหนี้รายเดียวกันในช่องรายการหนี้สินสำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๙ ด้วย แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นอย่างดีอยู่แล้วว่าตนมีหน้าที่จะต้องแสดงยอดหนี้คงเหลือในขณะที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่ระบุดยอดหนี้คงเหลือไว้ในรายการหนี้สินและไม่ยื่นเอกสารประกอบคือหนังสือรับรองยอดหนี้คงเหลือในคดีนี้จึงย่อมเป็นข้อพิรุธ นอกจากนี้ยังปรากฏว่า ในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง ได้มีการชำระหนี้จำนองอาคารชุดดังกล่าวรวม ๑๕ งวด งวดละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ทำให้หนี้สินรายนี้ของผู้ถูกกล่าวหาลดลงไปมากเมื่อเทียบกับรายได้ของผู้ถูกกล่าวหาตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ระบุดรายการด้านหนี้สินซึ่งเป็นจำนวนเงินสูงกว่ารายได้เช่นนี้ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาโดยตรงแล้ว พฤติการณ์ยังบ่งชี้ว่าเหตุที่ไม่ระบุดยอดหนี้สินอาจมีมูลเหตุเพื่อปกปิดเกี่ยวกับการชำระหนี้รายนี้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดซึ่งสารบัญญัติทะเบียนระบุว่าห้องชุดดังกล่าวติดจำนองอยู่ พร้อมกับแนบสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดมา

ด้วย แต่ลำพังเอกสารเพียงเท่านี้ยังไม่อาจทราบได้ว่ายอดหนี้คงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นจำนวนเท่าใด ส่วนหนังสือเรื่องแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุจำนวนหนี้คงค้าง ระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ก็มีใช้ข้อมูลภาระหนี้ตามที่เป็นอย่างอยู่ในขณะที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๒ การที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นหนังสือรับรองยอดหนี้จำนองคงเหลือรายนี้ดังเช่นที่เคยยื่นหนังสือรับรองยอดหนี้รายอื่น แต่กลับอ้างเอกสารประกอบที่ยื่นในครั้งก่อนซึ่งเป็นข้อมูลที่ไม่เป็นปัจจุบันแทน แสดงให้เห็นถึงเจตนาที่จะปกปิดข้อมูลล่าสุดเพื่อมิให้มีการตรวจสอบที่มาของเงินที่ได้รับชำระหนี้ตามสัญญาจะซื้อจะขายหรือที่มาของเงินที่นำไปผ่อนชำระหนี้จำนองอันเป็นเงินที่ได้มาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง พยานหลักฐานตามทางไต่สวนฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ส่วนที่ผู้ร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม ซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่คดีนี้ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และต้องบังคับมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามมาตรา ๓๔ สำหรับการกระทำในส่วนนี้

จึงวินิจฉัยว่า นายศักดิ์ดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวชิรศักดิ์ หงษ์ชนินทร์รัฐ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ

ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา ๑๑๙ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากเห็นควรลงโทษ จำคุก ๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาต้องชังระหว่างไต่สวนเป็นระยะเวลาพอแก่โทษแล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้ปรับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อ ข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นางพนมวรรณ ทองวิฑูโกมลย์

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๓๒ /๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๐ /๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายศักดิ์ดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวรชิตศักดิ์ หงษ์ชนินทรรัฐ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษเฉพาะกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔, ๑๖๗ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ และขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้
นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐานตามทางไต่สวนแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗
ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิม วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และพ้นจากตำแหน่ง
ด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อ
ผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อ
วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณีพ้น
จากตำแหน่ง วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่ระบุหนี้จำนวนห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘
และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ อาคารชุด “ปทุมวันริสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอ
พญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ใน
รายการหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ ร.๑๑ และ ร.๒๙ ตามลำดับ สำหรับคดีที่ผู้ร้องมีคำขอให้
นับโทษต่อ นั้น ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ตามสำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.
(ผ) ๒๑/๒๕๕๙ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้หรือไม่
ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือให้ไปรับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์
๒๕๖๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สะดวกจึงติดต่อประสานทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโช เพื่อขอให้กำหนด
วันนัดไต่สวนใหม่ แต่จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่ทราบกำหนดวันนัดไต่สวนใหม่ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาทำ
หนังสือขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร เนื่องจากพยานบุคคลและพยานเอกสาร

อยู่ที่กรุงเทพมหานคร หากไต่สวนที่กรุงเทพมหานครจะเป็นการสะดวกและเป็นธรรมมากกว่า ซึ่งยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา การไต่สวนยังไม่เสร็จสิ้น จึงเป็นการมิชอบ ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ เห็นว่า เจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๖ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปตามนัด ต่อมาวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เจ้าพนักงานมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนดนัดและไม่ได้แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมาย จึงให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบข้อกล่าวหาส่งกลับมาให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๗ ซึ่งเป็นการให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงเป็นหนังสือได้ หลังจากนั้นวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๘ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปอีก วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายจึงมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมส่งไปทางไปรษณีย์ โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาดังกล่าวแล้ว ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๙ เห็นได้ว่า เจ้าพนักงานได้ให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาตามขั้นตอนของกฎหมายอย่างเพียงพอแล้ว ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าได้ติดต่อทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโซ ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายเพื่อกำหนดวันนัดไต่สวนใหม่นั้น นายณภัทรกับนางสาวสุริพร อ้ายไชย พยานผู้ร้อง ก็ได้เบิกความยอมรับว่ามีการโทรศัพท์ขอเลื่อนการไต่สวน จึงเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ นอกจากนี้หากมีเหตุผลและความจำเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่ขอขอย้ายระยะเวลาชี้แจงข้อกล่าวหาขึ้นได้ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของ

เจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๓๙ วรรคสาม แต่ผู้ถูกกล่าวหาหาได้กระทำให้ ผู้ถูกกล่าวหากลับมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๐ และ ร.๒๑ ซึ่งไม่มีบทกฎหมายหรือระเบียบใดกำหนดให้ดำเนินการเช่นนั้นได้ จึงไม่มีเหตุตามกฎหมายที่เจ้าพนักงานจะต้องรอการไต่สวนไว้ก่อนแต่อย่างใด ประกอบกับการชี้แจงเป็นหนังสือก็ไม่มี ข้อขัดข้องเรื่องการเดินทางดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างเพื่อขอโอนสำนวน พฤติการณ์จึงส่อไปในทางที่ผู้ถูกกล่าวหาเพียงแต่หาเหตุอ้างเพื่อประวิงเวลาการชี้แจงข้อกล่าวหาออกไปเพื่อมิให้การไต่สวนแล้วเสร็จเท่านั้น แม้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้มีคำสั่งให้ขัดแย้งในเรื่องนี้ แต่เมื่อมีคำสั่งให้ดำเนินการต่อไปโดยเร็ว เท่ากับมีคำสั่งโดยปริยายแล้วว่าให้สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดเชียงราย ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และการที่ผู้ร้องไม่แจ้งคำสั่งเรื่องโอนสำนวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ก็ไม่ทำให้การไต่สวนเสียไป เมื่อเจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายได้ดำเนินการต่อจนครบกระบวนการ ถือได้ว่าการไต่สวนเสร็จสิ้นและชอบแล้ว ผู้ร้องย่อมมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การยื่นคำร้องในคดีนี้เป็นการยื่นคำร้องซ้ำกับคดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๔/๒๕๖๒ ของศาลนี้ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า คดีดังกล่าวมีคู่ความและข้อหาเดียวกันกับคดีนี้ แต่ผู้ร้องไม่ยื่นคำร้องคดีนี้ไปในคราวเดียวกันกับคดีดังกล่าว การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้จึงเป็นการยื่นคำร้องซ้ำ นั้น เห็นว่า คดีที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างนั้นเป็นมูลกรณีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้าและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระ

ที่ ๑ และวาระที่ ๒ ในคดีนี้ เป็นการกระทำคนละคราวที่สามารถแยกเจตนาและการกระทำออกจากกันได้ ผู้ร้องย่อมมีอำนาจแยกยื่นคำร้องเป็นคนละคดีได้ จึงไม่เป็นการยื่นคำร้องซ้ำ

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่ ในปัญหานี้ เห็นว่า แม้คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำ ความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม ซึ่งไม่เป็น คุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ เมื่อพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ มิได้ บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความ มาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ ดังนั้น ถ้าผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องและมีได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาภายในกำหนด ๕ ปี ย่อมเป็นการขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหายื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ยื่นเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ และกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระ ที่ ๒ ยื่นเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่แสดงรายการหนี้จำนองห้องชุด ๒ ห้อง เมื่อนับแต่วันยื่น บัญชีแสดงรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสามกรณีดังกล่าวอันเป็นวันที่ผู้ร้องอ้างว่ามีการกระทำ ความผิดจนถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ร้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลเกินกำหนด ๕ ปีแล้ว จึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญา ซึ่งกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ผู้ร้องก็มีได้มีคำขอให้ลงโทษทางอาญา ส่วนกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ที่ขาดอายุความทางอาญา นั้น สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙

(๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ หรือไม่ ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจากการทำความผิดทางอาญาดังกล่าว เมื่อสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับแล้ว จึงไม่อาจนำมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองไม่ว่าในกรณีใด ๆ มาบังคับแก่การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาในส่วนนี้ได้ สำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ นั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ นับถึงวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องและนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลยังไม่เกินกำหนดอายุความ ๕ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีอาญาในส่วนนี้จึงยังไม่ขาดอายุความ

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ หรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่ระบุหนี้จำนองห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์ กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในช่องรายการหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๙ แต่ผู้ถูกกล่าวหาคงโต้แย้งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นเอกสารประกอบคือ สำเนาหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ๒ ห้อง หนังสือเรื่อง

แจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุถึงจำนวนหนี้ และระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ประกาศขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดี และหนังสือสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดต่อผู้ร้องแล้ว จึงเป็นข้อแสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ตั้งใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งต่อผู้ร้องนั้น ในปัญหานี้เห็นว่า คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาเคยระบुरายการหนี้ของเจ้าหนี้รายอื่นในช่องรายการหนี้สินพร้อมทั้งยื่นหนังสือรับรองภาระหนี้เป็นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองการบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองการบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ และ ร.๑๑ และได้ระบुरายการหนี้ของเจ้าหนี้รายเดียวกันในช่องรายการหนี้สินสำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองการบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๙ ด้วย แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นอย่างดีอยู่แล้วว่าตนมีหน้าที่จะต้องแสดงยอดหนี้คงเหลือในขณะที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่ระบุดยอดหนี้คงเหลือไว้ในรายการหนี้สินและไม่ยื่นเอกสารประกอบคือหนังสือรับรองยอดหนี้คงเหลือในคดีนี้จึงย่อมเป็นข้อพิรุธ นอกจากนี้ยังปรากฏว่า ในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง ได้มีการชำระหนี้จำนองอาคารชุดดังกล่าวรวม ๑๕ งวด งวดละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ทำให้หนี้สินรายนี้ของผู้ถูกกล่าวหาลดลงไปมากเมื่อเทียบกับรายได้ของผู้ถูกกล่าวหาตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ระบुरายการด้านหนี้สินซึ่งเป็นจำนวนเงินสูงกว่ารายได้เช่นนี้ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อ การตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาโดยตรงแล้ว พฤติการณ์ยังบ่งชี้ว่าเหตุที่ไม่ระบุดยอดหนี้สินอาจมีมูลเหตุเพื่อปกปิดเกี่ยวกับการชำระหนี้รายนี้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดซึ่งสารบัญญัติทะเบียนระบุว่าห้องชุดดังกล่าวติดจำนองอยู่ พร้อมกับแนบสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดมาด้วย แต่ลำพังเอกสารเพียงเท่านั้นยัง

ไม่อาจทราบได้ว่ายอดหนี้คงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นจำนวนเท่าใด ส่วนหนังสือเรื่องแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุจำนวนหนี้คงค้าง ระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ก็มีใช้ข้อมูลภาระหนี้ตามที่เป็นอยู่ในขณะที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๒ การที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นหนังสือรับรองยอดหนี้จำนองคงเหลือรายนี้ดังเช่นที่เคยยื่นหนังสือรับรองยอดหนี้รายอื่น แต่กลับอ้างเอกสารประกอบที่ยื่นในครั้งก่อนซึ่งเป็นข้อมูลที่ไม่เป็นปัจจุบันแทน แสดงให้เห็นถึงเจตนาที่จะปกปิดข้อมูลล่าสุดเพื่อมิให้มีการตรวจสอบที่มาของเงินที่ได้รับชำระหนี้ตามสัญญาจะซื้อขายหรือที่มาของเงินที่นำไปผ่อนชำระหนี้จำนองอันเป็นเงินที่ได้มาในขณะที่ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งพยานหลักฐานตามทางไต่สวนฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ส่วนที่ผู้ร้องขอให้ลงโทษ ผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม ซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่คดีนี้ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และต้องบังคับมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามมาตรา ๓๔

จึงวินิจฉัยว่า นายศักดาพิณีจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวชิรศักดิ์ หงษ์ชนินทร์รัฐ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ

ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา ๑๑๙ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ลงโทษจำคุก ๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาต้องชั่งระหว่างไต่สวนเป็นระยะเวลาพอแก่โทษแล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อ ข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายอำพันธ์ สมบัติสถาพรกุล

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้
นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐานตามทางไต่สวนแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหารส่วน
จังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗
ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และพ้นจากตำแหน่งด้วย
การลาออกเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อ
ผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อ
วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณีพ้น
จากตำแหน่ง วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่ระบุหนี้จำนวนห้องชุดเลขที่ ๗๙/
๒๔๘ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน)
อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
ในรายการหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ ร.๑๑ และ ร.๒๙ ตามลำดับ สำหรับคดีที่ผู้ร้องมีคำ
ขอให้นับโทษต่อนั้น ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหาและคดีถึงที่สุดแล้ว ตามคดี
หมายเลขแดงที่ อท.(ผ) ๒๑/๒๕๕๙ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่
ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือให้ไปรับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์
๒๕๖๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สะดวกจึงติดต่อประสานทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโช เพื่อขอให้กำหนด
วันนัดไต่สวนใหม่ แต่จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่ทราบกำหนดวันนัด ไต่สวนใหม่ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหา
ทำหนังสือขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร เนื่องจากพยานบุคคลและพยาน

เอกสารอยู่ที่กรุงเทพมหานคร หากได้ส่วนที่กรุงเทพมหานครจะเป็นการสะดวกและเป็นธรรมกว่า ซึ่งยัง
 ไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา การได้ส่วนยังไม่เสร็จสิ้นเป็นการไม่ชอบ ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็น
 คดีนี้ เห็นว่า เกี่ยวกับการแจ้งข้อกล่าวหา มีระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
 แห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้อง
 กับการยื่นบัญชี พ.ศ.๒๕๖๑ ตามเอกสารหมายเลข ร.๓๓ กำหนดขั้นตอนการดำเนินการไว้ในข้อที่ ๓๘
 กรณีที่ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินไม่มารับทราบข้อกล่าวหา ตามกำหนดนัดไม่ว่าด้วยเหตุใด
 ให้ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาไปให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินทราบ
 โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ให้ผู้มีหน้าที่ ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินลงลายมือชื่อและวัน
 เดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนคดี เมื่อล่วงพ้นกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้อ
 ดำเนินการแล้ว หากไม่ได้รับบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาคืน ก็ให้ถือว่าผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและ
 หนี้สินได้รับทราบข้อกล่าวหา และไม่ประสงค์จะแก้ข้อกล่าวหา และให้จัดทำสำนวนคดีเสนอ
 คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัย เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป และ ข้อ ๓๙ ในการชี้แจง
 แก้ข้อกล่าวหา ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินอาจแก้ข้อกล่าวหาโดยทำเป็นหนังสือหรือชี้แจง
 ด้วยวาจาก็ได้ ในกรณีมีเหตุผลและความจำเป็น ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินร้องขอขยาย
 ระยะเวลาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หากผู้ตรวจสอบทรัพย์สินเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม จะ
 ขยายระยะเวลาการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาออกไปตามที่เห็นสมควรก็ได้ ปรากฏว่า เจ้าพนักงานสำนักงาน
 ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๗
 กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และรับทราบข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ในวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.
 ๑๖ และ ร.๑๘ อันเป็นการให้โอกาสชี้แจงด้วยวาจาเพื่อให้เจ้าพนักงานบันทึกและลงลายมือชื่อไว้เป็น
 หลักฐานตาม ข้อ ๓๙ แล้ว แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปพบ ต่อมาวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และวันที่ ๑๒

มีนาคม ๒๕๖๒ เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนดนัดและไม่ได้แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมาย จึงให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบข้อกล่าวหาส่งกลับมาให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๗ และ ร.๑๙ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ดำเนินการแต่อย่างใด เจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย จึงจัดทำสำนวนคดีเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัย เห็นได้ว่า เจ้าพนักงานได้ดำเนินการตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ.๒๕๖๑ แล้ว หากผู้ถูกกล่าวหาไม่เกิดผลและความจำเป็นก็ชอบที่จะขอขยายระยะเวลาชี้แจงข้อกล่าวหาตามข้อ ๓๙ ได้ แต่หาได้กระทำไม่ การที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าได้ติดต่อทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโช ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย เพื่อกำหนดวันนัดไต่สวนใหม่นั้น ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความกล่าวอ้างว่าได้โทรศัพท์ไปที่หมายเลขโทรศัพท์ของนายณภัทรโดยไม่มีพยานหลักฐานใดมาสนับสนุน ประกอบกับนายณภัทรกับนางสาวสุรีพร อ้ายไชย พยานผู้ร้อง ก็มิได้เบิกความยอมรับว่ามีการโทรศัพท์ขอเลื่อนการไต่สวนด้วย จึงเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ รับฟังไม่ได้ ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหา มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร โดยอ้างเหตุว่า เพื่อให้การสอบสวนจะเป็นการสะดวกและเป็นธรรมเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหา พยานบุคคลและพยานเอกสาร อยู่กรุงเทพมหานคร ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๐ และ ร.๒๑ นั้น ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายหรือระเบียบกำหนดให้ดำเนินการเช่นนั้นได้ การที่เจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย ส่งหนังสือดังกล่าวให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา ต่อมาเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ดำเนินการต่อไปโดยเร็ว เท่ากับมี

คำสั่งโดยปริยายแล้วว่าให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป จึงไม่มีเหตุตามกฎหมายที่เจ้าพนักงานจะต้องรอการไต่สวนไว้ก่อนและไม่มีความหมายหรือระเบียบให้ต้องแจ้งคำสั่งเรื่องขอโอนสำนวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ จึงไม่ทำให้การไต่สวนเสียไป พฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่ไปพบและชี้แจงข้อกล่าวหา หรือสามารถชี้แจงข้อกล่าวหาเป็นหนังสือได้โดยไม่มีข้อขัดข้องเรื่องการเดินทางดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง แต่ก็ได้ดำเนินการ จึงส่อไปในทางประวิงเวลาเพื่อมิต้องชี้แจงข้อกล่าวหาและใช้เป็นเหตุยกขึ้นอ้างว่าการไต่สวนยังไม่เสร็จสิ้นเท่านั้น เมื่อเจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายได้ดำเนินการไต่สวนตามขั้นตอนตามกฎหมายถือได้ว่าการไต่สวนเสร็จสิ้นโดยชอบแล้ว จึงจัดทำสำนวนคดีเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัย และต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ผู้ร้องย่อมมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การยื่นคำร้องในคดีนี้เป็นการยื่นคำร้องซ้ำกับคดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๔/๒๕๖๒ ของศาลนี้ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า คดีดังกล่าวมีคู่ความและข้อหาเดียวกันกับคดีนี้ แต่ผู้ร้องไม่ยื่นคำร้องคดีนี้ไปในคราวเดียวกัน จึงเป็นการยื่นคำร้องซ้ำ นั้น เห็นว่า คดีที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างซึ่งเป็นมูลกรณีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้าและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ในคดีนี้ เป็นการ

กระทำคนละคราวที่สามารถแยกเจตนาและการกระทำออกต่างหากจากกันได้ ผู้ร้องย่อมมีอำนาจแยกยื่นคำร้องเป็นคนละคดีได้ จึงไม่เป็นการยื่นคำร้องซ้ำ

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่ ในปัญหานี้เห็นว่า แม้คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำ ความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ มิได้บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความมาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ สำหรับกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ และกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาขึ้นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ และวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ตามลำดับ โดยไม่แสดงรายการหนี้จำนองห้องชุด ๒ ห้อง เมื่อนับแต่วันยื่นบัญชีแสดงรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสามกรณีดังกล่าวอันเป็นวันที่ผู้ร้องอ้างว่ามีการกระทำความผิดจนถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ร้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหา มาส่งศาลเกินกำหนด ๕ ปีแล้ว จึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญา ผู้ร้องมีคำขอให้ลงโทษทางอาญา เฉพาะกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อคดีขาดอายุความทางอาญาแล้ว สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อม ระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ถือเป็นมาตรการ

บังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญาดังกล่าว เมื่อสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับแล้ว จึงไม่อาจนำมาตราการจำกัดสิทธิทางการเมือง ไม่ว่าในกรณีใด ๆ มาบังคับแก่การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาในส่วนนี้ได้ ส่วนกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ นั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ นับถึงวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องและนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลยังไม่เกินกำหนดอายุความ ๕ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีอาญาในส่วนนี้จึงยังไม่ขาดอายุความ

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ หรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่ระบุหนี้จำนวนห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ ห้องชุด “ปทุมวันริสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์ กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในช่องรายการหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๙ แต่ผู้ถูกกล่าวหาคงโต้แย้งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นเอกสารประกอบคือ สำเนาหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ๒ ห้อง หนังสือเรื่องแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุถึงจำนวนหนี้ และระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ประกาศขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดี และหนังสือสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดต่อผู้ร้องแล้ว จึงเป็นข้อแสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งต่อผู้ร้องนั้น ในปัญหานี้เห็นว่า คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาเคยระบุรายการหนี้ของเจ้าหนี้รายอื่นในช่องรายการหนี้สินพร้อมทั้งยื่นหนังสือรับรอง

ภาระหนี้เป็นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ และ ร.๑๑ และได้ระบุนายการหนี้ของเจ้าหนี้รายเดียวกันในช่องรายการหนี้สินสำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๙ ด้วย แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นอย่างดีอยู่แล้วว่าตนมีหน้าที่จะต้องแสดงยอดหนี้คงเหลือในขณะที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี แต่ผู้ถูกกล่าวหา กลับไม่ระบุนายการหนี้คงเหลือไว้ในรายการหนี้สินและไม่ยื่นเอกสารประกอบคือหนังสือรับรองยอดหนี้คงเหลือในคดีนี้จึงยอมเป็นข้อพิพาท นอกจากนี้ยังปรากฏว่า ในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง ได้มีการชำระหนี้จำนวนห้องชุดดังกล่าวรวม ๑๕ งวด งวดละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ทำให้หนี้สินรายนี้ของผู้ถูกกล่าวหาลดลงไปมากเมื่อเทียบกับรายได้ของผู้ถูกกล่าวหาตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ระบุนายการด้านหนี้สินซึ่งเป็นจำนวนเงินสูงกว่ารายได้เช่นนี้ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อ การตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาโดยตรงแล้ว พฤติการณ์ยังบ่งชี้ว่าเหตุที่ไม่ระบุนายการหนี้สินอาจมีมูลเหตุเพื่อปกปิดเกี่ยวกับการชำระหนี้รายนี้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดซึ่งสารบัญจดทะเบียนระบุว่าห้องชุดดังกล่าวติดจำนองอยู่ พร้อมกับแนบสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดมาด้วย แต่ลำพังเอกสารเพียงเท่านั้นยังไม่อาจทราบได้ว่ายอดหนี้คงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นจำนวนเท่าใด ส่วนหนังสือเรื่องแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุจำนวนหนี้คงค้าง ระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ก็มีใช้ข้อมูลภาระหนี้ตามที่เป็นอยู่ในขณะที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๒ การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ยื่นหนังสือรับรองยอดหนี้จำนวนคงเหลือรายนี้ดังเช่นที่เคยยื่นหนังสือรับรองยอดหนี้

รายอื่น แต่กลับอ้างเอกสารประกอบที่ยื่นในครั้งก่อนซึ่งเป็นข้อมูลที่ไม่เป็นปัจจุบันแทน แสดงให้เห็นถึงเจตนาที่จะปกปิดข้อมูลล่าสุดเพื่อมิให้มีการตรวจสอบที่มาของเงินที่ได้รับชำระหนี้ตามสัญญาจะซื้อจะขายหรือที่มาของเงินที่นำไปผ่อนชำระหนี้จำนองอันเป็นเงินที่ได้มาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งพยานหลักฐานตามทางไต่สวนฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ส่วนที่ผู้ร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม ซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่คดีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และต้องบังคับมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามมาตรา ๓๔ ด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายศักดิ์พินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวชิรศักดิ์ หงษ์ชนินทร์รัฐผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา ๑๑๙

(อม.๓๐)

- ๑๐ -

ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจาก
ตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ จำคุก ๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหา
ต้องชั่งระหว่างไต่สวนเป็นระยะเวลาพอแก่โทษแล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้นับโทษ
ผู้ถูกกล่าวหาต่อ ข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายสาคร ตั้งวรรณวิบูลย์.

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้
นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐานตามทางไต่สวนแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองคการบริหารส่วน
จังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗
ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิม วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และพ้นจากตำแหน่ง
ด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อ
ผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อ
วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณีพ้น
จากตำแหน่ง วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่ระบุหนี้จำนองห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘
และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอ
พญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ใน
รายการหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ ร.๑๑ และ ร.๒๙ ตามลำดับ สำหรับคดีที่ผู้ร้องมีคำขอให้
นับโทษต่อ นั้น ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ตามสำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.
(ผ) ๒๑/๒๕๕๙ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้หรือไม่
ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือให้ไปรับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์
๒๕๖๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สะดวกจึงติดต่อประสานทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโช เพื่อขอให้กำหนด
วันนัดไต่สวนใหม่ แต่จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่ทราบกำหนดวันนัดไต่สวนใหม่ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาทำ
หนังสือขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร เนื่องจากพยานบุคคลและพยานเอกสาร

อยู่ที่กรุงเทพมหานคร หากไต่สวนที่กรุงเทพมหานครจะเป็นการสะดวกและเป็นธรรมมากกว่า ซึ่งยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา การไต่สวนยังไม่เสร็จสิ้น จึงเป็นการมิชอบ ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ เห็นว่า เจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๖ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปตามนัด ต่อมาวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เจ้าพนักงานมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนดนัดและไม่ได้แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมาย จึงให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบข้อกล่าวหาส่งกลับมาให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๗ ซึ่งเป็นการให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงเป็นหนังสือได้ หลังจากนั้นวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๘ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปอีก วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายจึงมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมส่งไปทางไปรษณีย์ โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาดังกล่าวแล้ว ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๙ เห็นได้ว่า เจ้าพนักงานได้ให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาตามขั้นตอนของกฎหมายอย่างเพียงพอแล้ว ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าได้ติดต่อทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโซ ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย เพื่อกำหนดวันนัดไต่สวนใหม่นั้น นายณภัทรกับนางสาวสุรีพร อ้ายไชย พยานผู้ร้อง ก็ได้เปิดเผยความยอมรับว่ามีการโทรศัพท์ขอเลื่อนการไต่สวน จึงเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ นอกจากนี้หากมีเหตุผลและความจำเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่ขอที่จะขอขยายระยะเวลาชี้แจงข้อกล่าวหา นั้นได้ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของ

เจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๓๙ วรรคสาม แต่ผู้ถูกกล่าวหาหาได้กระทำไม ผู้ถูกกล่าวหากลับมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๐ และ ร.๒๑ ซึ่งไม่มีบทกฎหมายหรือระเบียบใดกำหนดให้ดำเนินการเช่นนั้นได้ จึงไม่มีเหตุตามกฎหมายที่เจ้าพนักงานจะต้องรอการไต่สวนไว้ก่อนแต่อย่างใด ประกอบกับการชี้แจงเป็นหนังสือก็ไม่มี ข้อขัดข้องเรื่องการเดินทางดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างเพื่อขอโอนสำนวน พฤติการณ์จึงส่อไปในทางที่ผู้ถูกกล่าวหาเพียงแต่หาเหตุอ้างเพื่อประวิงเวลาการชี้แจงข้อกล่าวหาออกไปเพื่อให้การไต่สวนแล้วเสร็จเท่านั้น แม้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้มีคำสั่งให้ชี้แจงในเรื่องนี้ แต่เมื่อมีคำสั่งให้ดำเนินการต่อไปโดยเร็ว เท่ากับมีคำสั่งโดยปริยายแล้วว่าให้สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดเชียงราย ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และการที่ผู้ร้องไม่แจ้งคำสั่งเรื่องโอนสำนวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ก็ไม่ทำให้การไต่สวนเสียไป เมื่อเจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายได้ดำเนินการต่อจนครบกระบวนการ ถือได้ว่าการไต่สวนเสร็จสิ้นและชอบแล้ว ผู้ร้องย่อมมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การยื่นคำร้องในคดีนี้เป็นการยื่นคำร้องซ้ำกับคดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๔/๒๕๖๒ ของศาลนี้ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า คดีดังกล่าวมีคู่ความและข้อหาเดียวกันกับคดีนี้ แต่ผู้ร้องไม่ยื่นคำร้องคดีนี้ไปในคราวเดียวกันกับคดีดังกล่าว การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้จึงเป็นการยื่นคำร้องซ้ำ นั้น เห็นว่า คดีที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างนั้นเป็นมูลกรณีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้าและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระ

ที่ ๑ และวาระที่ ๒ ในคดีนี้ เป็นการกระทำคนละคราวที่สามารถแยกเจตนาและการกระทำออกต่างหากจากกันได้ ผู้ร้องย่อมมีอำนาจแยกยื่นคำร้องเป็นคนละคดีได้ จึงไม่เป็นการยื่นคำร้องซ้ำ

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่ ในปัญหานี้ เห็นว่า แม้มคดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำ ความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม ซึ่งไม่เป็น คุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ เมื่อพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ มิได้ บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความ มาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ ดังนั้น ถ้าผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องและมีได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาไปยังศาลภายในกำหนด ๕ ปี ย่อมเป็นการขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหายื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ยื่นเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ และกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระ ที่ ๒ ยื่นเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่แสดงรายการหนี้จํานองห้องชุด ๒ ห้อง เมื่อนับแต่วันยื่น บัญชีแสดงรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสามกรณีดังกล่าวอันเป็นวันที่ผู้ร้องอ้างว่ามีการกระทำ ความผิดจนถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ร้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลเกินกำหนด ๕ ปีแล้ว จึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญา ซึ่งกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ผู้ร้องก็มีได้มีคำขอให้ลงโทษทางอาญา ส่วนกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ที่ขาดอายุความทางอาญา นั้น สหิณาคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙

(๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ หรือไม่ ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญาดังกล่าว เมื่อสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับแล้ว จึงไม่อาจนำมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองไม่ว่าในกรณีใด ๆ มาบังคับแก่การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาในส่วนนี้ได้ สำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ นั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ นับถึงวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องและนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลยังไม่เกินกำหนดอายุความ ๕ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีอาญาในส่วนนี้จึงยังไม่ขาดอายุความ

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ หรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่ระบุหนี้จำนองห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์ กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในช่องรายการหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๙ แต่ผู้ถูกกล่าวหาคงโต้แย้งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นเอกสารประกอบคือ สำเนาหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ๒ ห้อง หนังสือเรื่อง

แจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุถึงจำนวนหนี้ และระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ประกาศขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดี และหนังสือสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดต่อผู้ร้องแล้ว จึงเป็นข้อแสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ตั้งใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งต่อผู้ร้องนั้น ในปัญหานี้เห็นว่า คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาเคยระบुरายการหนี้ของเจ้าหนี้รายอื่นในช่องรายการหนี้สินพร้อมทั้งยื่นหนังสือรับรองภาระหนี้เป็นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ และ ร.๑๑ และได้ระบुरายการหนี้ของเจ้าหนี้รายเดียวกันในช่องรายการหนี้สินสำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๙ ด้วย แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นอย่างดีอยู่แล้วว่าตนมีหน้าที่ที่จะต้องแสดงยอดหนี้คงเหลือในขณะที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่ระบวยอดหนี้คงเหลือไว้ในรายการหนี้สินและไม่ยื่นเอกสารประกอบคือหนังสือรับรองยอดหนี้คงเหลือในคดีนี้จึงย่อมเป็นข้อพิรุธ นอกจากนี้ยังปรากฏว่า ในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง ได้มีการชำระหนี้จำนองอาคารชุดดังกล่าวรวม ๑๕ งวด งวดละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ทำให้หนี้สินรายนี้ของผู้ถูกกล่าวหาลดลงไปมากเมื่อเทียบกับรายได้ของผู้ถูกกล่าวหาตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ระบुरายการด้านหนี้สินซึ่งเป็นจำนวนเงินสูงกว่ารายได้เช่นนี้ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อ การตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาโดยตรงแล้ว พฤติการณ์ยังบ่งชี้ว่าเหตุที่ไม่ระบวยอดหนี้สินอาจมีมูลเหตุเพื่อปกปิดเกี่ยวกับการชำระหนี้รายนี้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดซึ่งสารบัญญัติทะเบียนระบุว่าห้องชุดดังกล่าวติดจำนองอยู่ พร้อมกับแนบสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดมาด้วย แต่ลำพังเอกสารเพียงเท่านี้ยัง

ไม่อาจทราบได้ว่ายอดหนี้คงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นจำนวนเท่าใด ส่วนหนังสือเรื่องแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุจำนวนหนี้คงค้าง ระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ก็มีใช้ข้อมูลภาระหนี้ตามที่เป็นอยู่ในขณะที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๒ การที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นหนังสือรับรองยอดหนี้จำนวนคงเหลือรายนี้ดังเช่นที่เคยยื่นหนังสือรับรองยอดหนี้รายอื่น แต่กลับอ้างเอกสารประกอบที่ยื่นในครั้งก่อนซึ่งเป็นข้อมูลที่ไม่เป็นปัจจุบันแทน แสดงให้เห็นถึงเจตนาที่จะปกปิดข้อมูลล่าสุดเพื่อมิให้มีการตรวจสอบที่มาของเงินที่ได้รับชำระหนี้ตามสัญญาจะซื้อขายหรือที่มาของเงินที่นำไปผ่อนชำระหนี้จำนวนอันเป็นเงินที่ได้มาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งพยานหลักฐานตามทางไต่สวนฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ส่วนที่ผู้ร้องขอให้ลงโทษ ผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม ซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่คดีนี้ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และต้องบังคับมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามมาตรา ๓๔ สำหรับการกระทำในส่วนนี้

จึงวินิจฉัยว่า นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวชิรศักดิ์ หงษ์ชนินท์รัฐ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ

ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา ๑๑๙ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ เห็นควรลงโทษ จำคุก ๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาต้องชั่งระหว่างไต่สวนเป็นระยะเวลาพอแก่โทษแล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อ ข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายสุทธิโชค เทพไตรรัตน์

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้
นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐานตามทางไต่สวนแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗
ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และพ้นจากตำแหน่งด้วย
การลาออกเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายืนยันบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อ
ผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑
เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณี
พ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่ระบุหนี้จำนองห้องชุดเลขที่
๗๙/๒๔๘ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน)
อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
ในรายการหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๒๙ ร.๑๐ และ ร.๒๙ ตามลำดับ สำหรับคดีที่ผู้ร้อง
มีคำขอให้นับโทษต่อนั้น ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ตามสำนวนคดีหมายเลขแดง
ที่ อท.(ผ) ๒๑/๒๕๕๙ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้หรือไม่
เห็นว่า เจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบ
ข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๖ อันเป็นการให้โอกาสชี้แจงด้วย
วาจาเพื่อให้เจ้าพนักงานบันทึกและลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและ

การดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๓๙ ประกอบข้อ ๒๓ และ ๒๕ ตามเอกสาร
 หมายเลข ร.๓๓ แล้ว แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปพบ ต่อมาวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เจ้าพนักงานตรวจสอบ
 มีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนดนัดและไม่ได้แจ้ง
 เหตุขัดข้องให้ทราบ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมาย จึงให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและ
 วันที่รับทราบข้อกล่าวหาส่งกลับมาให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย โดยให้ชี้แจงแก้ข้อ
 กล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๗ ซึ่งเป็นการให้โอกาสแก่
 ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงเป็นหนังสือได้ หลังจากนั้นวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำ
 จังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๘
 แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปอีก วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายจึงมี
 หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมโดยส่งไปทางไปรษณีย์ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาดังกล่าว
 แล้วตามเอกสารหมายเลข ร.๑๙ เห็นได้ว่า เจ้าพนักงานได้ให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาตาม
 ขั้นตอนของกฎหมายอย่างเพียงพอ หากมีเหตุผลและความจำเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่ขอที่จะขอขยาย
 ระยะเวลาชี้แจงข้อกล่าวหาตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่า
 ด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่น
 บัญชี พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๓๙ วรรคสามได้ แต่ผู้ถูกกล่าวหาหาได้กระทำให้ ผู้ถูกกล่าวหากลับมีหนังสือ
 ฉบับลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒ และฉบับวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช.
 กรุงเทพมหานคร ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๐ และ ร.๒๑ ซึ่งไม่มีบทกฎหมายหรือระเบียบใดกำหนดให้
 ดำเนินการเช่นนั้นได้ ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิชี้แจงเป็นหนังสือซึ่งไม่มีข้อขัดข้องเรื่องการ
 เดินทางดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างเพื่อขอโอนสำนวน จึงไม่มีเหตุตามกฎหมายที่เจ้าพนักงานจะต้องรอการ
 ไต่สวนไว้ก่อนแต่อย่างใด พฤติการณ์ส่อไปในทางที่ผู้ถูกกล่าวหาเพียงแต่หาเหตุอ้างเพื่อประวิงเวลา

การชี้แจงข้อกล่าวหาออกไปเพื่อให้การไต่สวนแล้วเสร็จเท่านั้น และการที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ ป.ป.ช. จังหวัดเชียงรายดำเนินการต่อไปโดยเร็ว ก็เท่ากับมีคำสั่งโดยปริยายแล้วว่า ให้สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดเชียงรายดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ซึ่งมีได้มีผลกระทบ ต่อสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาแต่อย่างใด การที่ผู้ร้องไม่แจ้งคำสั่งเรื่องโอนสำนวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ก็ไม่ทำให้การไต่สวนเสียไป และเมื่อเจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายได้ดำเนินการ ต่อจนครบกระบวนการ ถือได้ว่าการไต่สวนเสร็จสิ้นแล้ว ผู้ร้องย่อมมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การยื่นคำร้องในคดีนี้เป็นการยื่นคำร้องซ้ำกับคดี หมายเลขแดงที่ อม.๒๔/๒๕๖๒ ของศาลนี้ หรือไม่ เห็นว่า คดีที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างเป็นมูลกรณีการยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี แต่การยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีการเข้าดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เชียงราย วาระที่ ๑ กับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้าดำรงตำแหน่งและกรณี พ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ในคดีนี้ เป็นการกระทำคนละคราวที่สามารถแยกเจตนาและการกระทำออกต่างหากจากกันได้ ผู้ร้องย่อมมีอำนาจ แยกยื่นคำร้องเป็นคนละคดีได้ จึงไม่เป็นการยื่นคำร้องซ้ำ

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิด โดยยังคงบัญญัติ ให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะ กระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม

การทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ มิได้บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความมาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ ดังนั้น ถ้าผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องและมิได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามายังศาลภายในกำหนด ๕ ปี ย่อมเป็นการขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ยื่นเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ และกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ยื่นเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่แสดงรายการหนี้จำนองห้องชุด ๒ แห่ง เมื่อนับแต่วันยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสามกรณิดังกล่าวอันเป็นวันที่ผู้ร้องอ้างว่ามีการกระทำความผิดจนถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ร้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลเกินกำหนด ๕ ปีแล้ว จึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญา ซึ่งกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ผู้ร้องก็มีได้มีคำขอให้ลงโทษทางอาญา ส่วนกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ที่ขาดอายุความทางอาญานั้น สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๑ กับกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ หรือไม่ ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญาดังกล่าว เมื่อสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับแล้ว จึงไม่อาจนำมาตราการจำกัดสิทธิทางการเมืองไม่ว่าในกรณีใด ๆ มาบังคับแก่การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาในส่วนนี้ได้ สำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ นั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ นับถึงวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องและนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาสืบเสาะยังไม่เกินกำหนดอายุความ ๕ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีอาญาในส่วนนี้จึงยังไม่ขาดอายุความ

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ หรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่เข้ารับตำแหน่งหรือวันที่พ้นจากตำแหน่ง ข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่ระบุหนี้จำนองห้องชุด เลขที่ ๗๙/๒๔๘ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ ตามลำดับ อาคารชุด “ปทุมวันริสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีอยู่ในวันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าว จำนวน ๕๕๔,๑๐๐.๐๖ บาท ในรายการด้านหนี้สินในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๙ โดยผู้ถูกกล่าวหาเคยยื่นหนังสือรับรองยอดหนี้ที่มีต่อเจ้าหนี้รายอื่นเป็นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๑ และกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ มาก่อนแล้ว แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นอย่างดีอยู่แล้วว่าตนมีหน้าที่จะต้องแสดงยอดหนี้คงเหลือในขณะที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี แต่ผู้ถูกกล่าวหา กลับไม่แสดงยอดหนี้คงเหลือไว้ในรายการหนี้สินและไม่ยื่นเอกสารประกอบคือหนังสือรับรองยอดหนี้คงเหลือในวันดังกล่าว นอกจากนี้ยังปรากฏว่า ในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหา ดำรงตำแหน่ง ได้มีการชำระหนี้จำนองอาคารชุดดังกล่าวบางส่วน งวดละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท จนถึงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๘ รวม ๑๕ งวด ทำให้หนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา ลดลงไปมาก ส่งผลกระทบต่อการ

ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา แม้ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดทั้งสองห้องซึ่งสารบัญญัติทะเบียนระบุว่าห้องชุดดังกล่าวติดจำนองอยู่ พร้อมกับแนบสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดมาด้วย แต่เอกสารดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหายื่นเป็นเอกสาร ประกอบรายการทรัพย์สินเท่านั้น โดยมีได้ระบุดหนี้จำนองคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินว่าเป็นจำนวนเท่าใด และมีได้ระบุถึงจำนวนเงินที่ตกลงจะซื้อจะขาย ส่วนหนังสือของบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด เรื่องแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับ โครงสร้างหนี้ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุจำนวนหนี้ที่บริษัทบริหารสินทรัพย์ดังกล่าว อนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ โดยให้ชำระหนี้จำนวน ๕,๓๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่สูงกว่า จำนวนหนี้คงเหลือที่มีอยู่ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ ที่มีจำนวนหนี้คงเหลือเพียง ๕๕๔,๑๐๐.๐๖ บาท ดังกล่าวมาข้างต้นมาก โดยไม่มีเหตุผลที่ผู้ถูกกล่าวหาจะใช้ข้อมูลจำนวนหนี้ที่ผ่านมานานหลายปีดังกล่าว แสดงให้เห็นได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงข้อมูลหนี้สินให้ถูกต้องตามความเป็นจริง ที่ผู้ถูกกล่าวหา อ้างว่า เจ้าพนักงานตรวจสอบมิได้ให้อโอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหายื่นเอกสารเพิ่มเติมนั้น ผู้ถูกกล่าวหาอาจยื่น เอกสารในชั้นชี้แจงข้อกล่าวหาหรือในชั้นชี้แจงข้อกล่าวหาเพิ่มเติมได้ แต่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นฝ่ายไม่ ดำเนินการเอง ทั้งไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะใช้สิทธิยื่นเอกสารเพิ่มเติมหรือไม่ เพียงใด ก็ไม่มีผลเป็นการลบล้าง เจตนาของผู้ถูกกล่าวหาที่จงใจไม่แสดงข้อความจริงที่ควรแจ้งในทราบอันได้แสดงออกมาแล้วตั้งแต่ ขณะที่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้กลับกลายเป็นว่ามีได้ตั้งใจไปได้ พยานหลักฐานตามทาง ใต้สวนรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จงใจยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือ ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เชียงราย วาระที่ ๒ ส่วนที่ผู้ร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ นั้น เมื่อกฎหมายดังกล่าวมิใช่กฎหมายที่ใช้บังคับในขณะกระทำความผิด การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และต้องบังคับมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามมาตรา ๓๔ สำหรับการกระทำในส่วนนี้

จึงวินิจฉัยว่า นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวชิรศักดิ์ หงษ์ชนินท์รัฐ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา ๑๑๙ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ โดยเมื่อพิจารณาพฤติการณ์การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว เห็นสมควรลงโทษ จำคุก ๑ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาต้องชั่งระหว่างได้สวนคดีนี้เป็นระยะเวลาพอแก่โทษแล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำร้องขอให้รับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายรัชพันธ์ ประพุทธนิติสาร

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๓/๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
 นายศักดิ์ดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวชิรศักดิ์ หงษ์ชนินทร์รัฐ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมืองจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอัน
เป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มา
แห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับ
ลงโทษเฉพาะกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
เชียงรายวาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ

ทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔, ๑๖๗ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ และขอให้นับ
โทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้
นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐานตามทางไต่สวนแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗
ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิม วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และพ้นจากตำแหน่ง
ด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อ
ผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อ
วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณีพ้น
จากตำแหน่ง วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่ระบุหนี้จำนองห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘
และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ อาคารชุด “ปทุมวันริสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอ
พญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ใน
รายการหนี้สิน ตามเอกสารหมาย ร.๙ ร.๑๐ ร.๑๑ และ ร.๒๙ ตามลำดับ สำหรับคดีที่ผู้ร้องมีคำขอให้
นับโทษต่อ นั้น ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ตามสำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.
(ผ) ๒๑/๒๕๕๙ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือให้ไปรับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สะดวกจึงติดต่อประสานทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโช เพื่อขอให้กำหนดวันนัดไต่สวนใหม่ แต่จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่ทราบกำหนดวันนัดไต่สวนใหม่ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาทำหนังสือขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร เนื่องจากพยานบุคคลและพยานเอกสารอยู่ที่กรุงเทพมหานคร หากไต่สวนที่กรุงเทพมหานครจะเป็นการสะดวกและเป็นธรรมมากกว่า ซึ่งยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา การไต่สวนยังไม่เสร็จสิ้น จึงเป็นการมิชอบ ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ เห็นว่า เจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๖ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปตามนัด ต่อมาวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เจ้าพนักงานมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนดนัดและไม่ได้แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมาย จึงให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบข้อกล่าวหาส่งกลับมาให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๗ ซึ่งเป็นการให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงเป็นหนังสือได้ หลังจากนั้นวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๘ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปอีก วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายจึงมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมส่งไป

ทางไปรษณีย์ โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาดังกล่าวแล้ว ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๙ เห็นได้ว่า เจ้าพนักงานได้ให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาตามขั้นตอนของกฎหมายอย่างเพียงพอแล้ว ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าได้ติดต่อทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโซ ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย เพื่อกำหนดวันนัดไต่สวนใหม่นั้น นายณภัทรกับนางสาวสุรีพร อ้ายไชย พยานผู้ร้อง ก็ได้เปิดเผยความยอมรับว่ามีการโทรศัพท์ขอเลื่อนการไต่สวน จึงเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ นอกจากนี้หากมีเหตุผลและความจำเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่ขอขอยืดระยะเวลาชี้แจงข้อกล่าวหาขึ้นได้ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๙ วรรคสาม แต่ผู้ถูกกล่าวหาหาได้กระทำไม่ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร ตามเอกสารหมายเลข ร. ๒๐ และ ร.๒๑ นั้น เห็นว่า ไม่มีบทกฎหมายหรือระเบียบใดกำหนดให้ดำเนินการเช่นนั้นได้ จึงไม่มีเหตุตามกฎหมายที่เจ้าพนักงานจะต้องรอการไต่สวนไว้ก่อนแต่อย่างใด ประกอบกับการชี้แจงเป็นหนังสือก็ไม่มีข้อขัดข้องเรื่องการเดินทางดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างเพื่อขอโอนสำนวน พฤติการณ์จึงส่อไปในทางที่ผู้ถูกกล่าวหาเพียงแต่หาเหตุอ้างเพื่อประวิงเวลาการชี้แจงข้อกล่าวหาออกไปเพื่อมิให้การไต่สวนแล้วเสร็จเท่านั้น เมื่อเจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายได้ดำเนินการต่อจนครบกระบวนการ ถือได้ว่าการไต่สวนเสร็จสิ้นและชอบแล้ว ผู้ร้องย่อมมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การยื่นคำร้องในคดีนี้เป็นการยื่นคำร้องซ้ำกับคดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๔/๒๕๖๒ ของศาลนี้ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า คดีดังกล่าวมีคู่ความและข้อหาเดียวกันกับคดีนี้ แต่ผู้ร้องไม่ยื่นคำร้องคดีนี้ไปในคราวเดียวกันกับคดีดังกล่าว การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้จึงเป็นการยื่นคำร้องซ้ำนั้น เห็นว่า คดีที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างนั้นเป็นมูลกรณีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ ส่วนคดีนี้เป็นมูลกรณีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ เป็นการกระทำความผิดที่สามารถแยกเจตนาและการกระทำออกต่างหากจากกันได้ ผู้ร้องย่อมมีอำนาจแยกยื่นคำร้องเป็นคนละคดีได้ จึงไม่เป็นการยื่นคำร้องซ้ำ

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่ ในปัญหานี้เห็นว่า แม้คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม ซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่คดีนี้ เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ มิได้

บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความมาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ ดังนั้น ถ้าผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องและมิได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามายังศาลภายในกำหนด ๕ ปี ย่อมเป็นการขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ยื่นเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ และกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ยื่นเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่แสดงรายการหนี้จำนองห้องชุด ๒ ห้อง เมื่อนับแต่วันยื่นบัญชีแสดงรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสามกรณีดังกล่าวอันเป็นวันที่ผู้ร้องอ้างว่ามีการกระทำความผิดจนถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ร้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลเกินกำหนด ๕ ปีแล้ว จึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญา ซึ่งกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ผู้ร้องก็มีได้มีคำขอให้ลงโทษทางอาญา ส่วนกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ที่ขาดอายุความทางอาญานั้น สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ หรือไม่ ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจากการ

กระทำความผิดทางอาญาดังกล่าว เมื่อสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับแล้ว จึงไม่อาจนำมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองไม่ว่าในกรณีใด ๆ มาบังคับแก่การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาในส่วนนี้ได้ สำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ นั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ นับถึงวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องและนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลยังไม่เกินกำหนดอายุความ ๕ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีอาญาในส่วนนี้จึงยังไม่ขาดอายุความ

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ หรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่ระบุหนี้จำนองห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ อาคารชุด “ปทุมวันริสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์ กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในรายการหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๙ ที่ผู้ถูกกล่าวหาได้แย้งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการทรัพย์สินห้องชุด ๒ ห้องพิพาท และยื่นเอกสารประกอบคือ สำเนาหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ๒ ห้อง หนังสือเรื่องแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุถึงจำนวนหนี้และระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ประกาศขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดี และหนังสือสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดต่อผู้ร้องซึ่งตามเอกสารดังกล่าวได้แสดงหนี้

จำนองห้องชุดพิพาทแล้ว จึงเป็นข้อแสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ตั้งใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งต่อผู้ร้องนั้น ในปัญหานี้เห็นว่า คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาเคยระบुरายการหนี้ของเจ้าหนี้รายอื่นในช่องรายการหนี้สินพร้อมทั้งยื่นหนังสือรับรองภาระหนี้เป็นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ และ ร.๑๑ และได้ระบुरายการหนี้ของเจ้าหนี้รายเดียวกันในช่องรายการหนี้สินสำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๙ ด้วย แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นอย่างดีอยู่แล้วว่าตนมีหน้าที่จะต้องแสดงยอดหนี้คงเหลือในขณะที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีในช่องรายการหนี้สิน แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่ระบุดยอดหนี้คงเหลือไว้ในรายการหนี้สินและไม่ยื่นเอกสารประกอบคือหนังสือรับรองยอดหนี้คงเหลือในคดีนี้จึงย่อมเป็นข้อพิรุณ นอกจากนี้ยังปรากฏว่า ในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง ได้มีการชำระหนี้จำนองอาคารชุดดังกล่าวรวม ๑๕ งวด งวดละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ทำให้หนี้สินรายนี้ของผู้ถูกกล่าวหาลดลงไปมากเมื่อเทียบกับรายได้ของผู้ถูกกล่าวหาตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ระบुरายการด้านหนี้สินซึ่งเป็นจำนวนเงินสูงกว่ารายได้เช่นนี้ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อ การตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาโดยตรงแล้ว พฤติการณ์ยังบ่งชี้ว่าเหตุที่ไม่ระบุดยอดหนี้สินอาจมีมูลเหตุเพื่อปกปิดเกี่ยวกับการชำระหนี้รายนี้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดซึ่ง

สารบัญญัติทะเบียนระบุว่าห้องชุดดังกล่าวติดจำนองอยู่ พร้อมกับแนบสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดมาด้วย แต่ลำพังเอกสารเพียงเท่านี้ยังไม่อาจทราบได้ว่ายอดหนี้คงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นจำนวนเท่าใด ส่วนหนังสือเรื่องแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุจำนวนหนี้คงค้าง ระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ก็มีข้อมูลภาระหนี้ตามที่เป็นอย่างอยู่ในขณะที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๒ การที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นหนังสือรับรองยอดหนี้จำนองคงเหลือรายนี้ดังเช่นที่เคยยื่นหนังสือรับรองยอดหนี้รายอื่น แต่กลับอ้างเอกสารประกอบที่ยื่นในครั้งก่อนซึ่งเป็นข้อมูลที่ไม่เป็นปัจจุบันแทน แสดงให้เห็นถึงเจตนาที่จะปกปิดข้อมูลล่าสุดเพื่อมิให้มีการตรวจสอบที่มาของเงินที่ได้รับชำระหนี้ตามสัญญาจะซื้อจะขายหรือที่มาของเงินที่นำไปผ่อนชำระหนี้จำนองอันเป็นเงินที่ได้มาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง พยานหลักฐานตามทางไต่สวนฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ส่วนที่ผู้ร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระวางโทษเท่าเดิม ซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่คดีนี้ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นความผิดตาม

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และต้องบังคับมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามมาตรา ๓๔ สำหรับการกระทำในส่วนนี้

จึงวินิจฉัยว่า นายศักดิ์ดาพินิจ ฌรณศ์ชาติโสภณ หรือวชิรศักดิ์ หงษ์ชนินทร์รัฐ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองการบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหา ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา ๑๑๙ ในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองการบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ จำคุก ๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหา ต้องชั่งระหว่างไต่สวนเป็นระยะเวลาพอแก่โทษแล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้รับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อ ข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายนิพนธ์ ช่วยสกุล